

45. Vuosikerta

Sössö

2|14

Aalto-yliopiston Sähköinsinöörikilta ry
The Guild Magazine of Aalto SIK

Vedä henkeä

2 | 2014
45. vuosikerta

Julkaisija:

Aalto-yliopiston
Sähköinsinöörilta ry

Verkossa: <http://sik.ayy.fi/>
Postiosoite: PL 13000,
00076 AALTO

Päätoimittaja:

Aliisa Pietilä
aliisa.pietila@aalto.fi

Toimitus:

Isa Ojanen
Jette Sørensen
Eino Virtanen
Pietu Roisko
Minna Partanen
Laura Syväne
Arla von Konow
Mari Porko

Vierailevat:

Joni Kurvinen, Riku
Lääkkölä, Mikael Kauppinen,
Annamaija Hutri

Kannet:

Kansi: Mari Porko
Sisäkannen kuvat: Essi
Jukkala, Jyri Lind

Taitto:

Ville Välikylä
Mari Porko

Painopaikka:

Painotalo Casper Oy, Espoo

Painos:

250

Palaute ja verkkolehti:

sik-sosso@list.ayy.fi
<http://sik.ayy.fi/sosso/>
<http://www.sosso.fi/>

ISSN:

ISSN-L 0785-1707
ISSN 0785-1707 (Painettu)
ISSN 1798-1727 (Verkkolehti)

Opiskelijan vuodenkierrossa kesän odotus alkaa yleensä vuodenvaihteessa: kesätyöhakemukset, kesätyöstressi, lisää kesätyöhakemuksia, *valitettavasti valintamme ei tällä kertaa kohdistunut sinuun*, lisää stressiä, ... Monelle kesäloma on jotain, joka on jäänyt menneisyyden peruskouluvuosiin tai häämöttää tulevaisuudessa, siinä "oikeesti aikuisten" elämässä. Ja onnellisesti niin, sillä monelle "kesäloma" tarkoittaaakin ajatuksena kesätyöttömyyttä ja rahahuolia.

Vaikka mahdollinen palkka voi houkuttaa tekemään kesätyössä niin ympäröiväitä päiviä kuin mahdollista, suosittelen silti aivan kaikille vielä panostamista kesän viettoon, ja jopa **kesäloman** viettoon. Loma on ihmiselle kovin tärkeää, vaikka se saattaa opiskelijaelämässä helposti unohtua.

Pienen hengähdystauon jälkeen on syksylä kuitenkin helpompi palata taas arkeen, niin kouluun kuin normaaliajan harrastuksiinkin. Lomaksi saattaa keltä jo pelkästään, että pistää itsensä muihin ympyröihin ja tavallisesta poikkeavaan seuraan. Sen jälkeen jopa ne kiltiksen sohvia kulluttavien tyyppien naamat saattavat hetken aikaa näyttää uusilta!

Jos varsinaista lomaa ei ole, viikonloppu tai vaikka vain yksi päiväkin käy. Jos erityisen lomatekemisen keksiminen tuntuu vaikealta, kannattaa muistaa, mikä erottaa loman arjesta: se, että tekee jotain sellaista, mitä ei normaalisti tee. Itse ajattelin mennä Turkuun. En tiedä vielä, miksi tai mitä tekemään, mutta samapa tuo.

Rentouttavaa kesänjatkoa,

Aliisa

Sisällys

3	Pääkirjoitus
5	Puheenjohtaja
6	Patruuna
7	Ranskalainen dino
8	Sikkiläinen, mutta myös AYY:lainen
10	Strömberg ounaa sut!
12	Linuxin käyttöönotto for dummies
14	Just KP things - Kotimaan Pitkä 2014
17	Hupitehtäviä
18	Teekkarispeksin bändi 2014: Behind the Scenes
22	What is wrong with the world?
23	Toimitusjohtajat tentissä

Ajantaju

Aika on jännä asia. Se menee kokoajan eteenpäin eikä koskaan pääse perille (ja silti väitetään ettei ikiliikkujaa ole keksitty:P). Juttua kirjoittaessa tässä hyvin pian Wapun jälkeen, herääkin kysymys, mihin aika oikein meni?

Vuoden vaihteesta ja toimikauden alusta tähän hetkeen ei ole mennyt kuin hujaus. Mitä on tapahtunut? Ovatko killan toimijat olleet oikeasti niin tehokkaita, että aika on kuin juossut läpi kevään? Mahdollisesti. Tai sitten ajankulua ei vaan huomaa, kun on niin hauskaa.

Kevään aikana on kuitenkin ehtinyt tapahtua paljon. Killan vuosijuhlat olivat ja menivät. Käytiin KP:llä kiertämässä Suomea. Vietettiin Wappua. Matkattiin Amerikkaan exculle. Ja paljon muuta.

Aika paljon ja isoja juttuja on siis killan toimesta tullut organisoitua. Ehkä tekijät saavat ajan kulumaan nopeammin. Herääkin kysymys mitä kaikkea on unohnutun tämän takia. Toivon mukaan ei mitään kriittistä.

Ajan kuluessa nopeasti nopeasti huomaa yleensä, että nyt on kiire. Ja kiireessä asioita saattaa unohtua. Yhdellä jos toisellakin kiltatoimijalla on ollut kaiken maailman kiirettä tässä keväällä. Jos toimijoilla on kiire niin he eivät voi olla niin tehokkaita, että aika kuluisi nopeasti. Tämän tehoilijan täytyy olla joku muu. Toisaalta eipä sillä niin väliä, kiireestä huolimatta (tai ehkä juuri sen takia) killassa tehdään asiat niin tehokkaasti, että kiltalaisten aika suorastaan lentää.

Kaiken tämän tohinan keskellä on välillä hyvä pysähtyä miettimään asioita ja mitä kaikkea sitä on tullut tehtyä viimeisen viikon, kuukauden tai jopa vuoden aikana. Todennäköisesti tällöin itse rauhoittuu kaikesta kiireestä ja pystyy jatkossa paremmin keskittymään omaan tekemiseensä. Saattaa jopa saada motivaatiota tuleviin haasteisiin. Onneksi on kesä ja pääsee rentoutumaan kaikesta kouluun liittyvästä.

Joni Kurvinen
Puheenjohtaja

P.S. Kesällä voi kiirehtiä töiden parissa. Onneksi tehokkaassa ympäristössä aika kuluu nopeasti.

Nettomaksa ja bruttomaksa

Teksti: Riku Lääkkölä

Kuva: Simo Kauppila

Työelämä, tuo pelottavana kaukana tulevaisuudessa siintävä asia. Muistaakseni ei mennyt montakaan viikkoa fuksisyksyn ekasta päivästä, kun tämän pojan käsitys opiskelusta ja sen tarkoituksesta muuttui aika erilaiseksi siitä alkuperäisestä ”Käydään koulua viisi vuotta (mahdollisimman paljon matematiikkaa), ja sitten Nokialle tms. insinööriin”-mielikuvasta. Viimeiset seitsemän vuotta elämästäni ovat olleet aika paljon enemmän kuin välietappi sille, että pääsee hyviin töihin.

Kesällä kannattaa istua myös laiturilla ja/tai TEK-yhdyshenkilöllä.

Ylläolevasta vuodatuksesta huolimatta olen nyt tässä itsekin kastamassa jalkaani työelämän suureen suohon, eikä tunnu edes kovin pahalta. Toki tämän lehden ilmestyessä en todennäköisesti ole vielä aivan valmistunut, mutta ennen seuraavaa toivottavasti olen. Täysipäi(väi)sen työnteon olen sen sijaan jo aloittanut ja vieläpä niissä himotuissa oman alan hommissa, termin rajoittuneimmassakin mahdollisessa mielessä. Yritykseen, johon päädyin töihin törmäsin muuten ensimmäistä kertaa SIKin exculia pari vuotta sitten ja vielä uudelleen Yritysprunssilla viime syksynä, joten olen varmaankin kiitoksen velkaa kiltamme ahkerille ja puuhakkaille yrityssuhdeihmisille!

Jotkut kritisoivat sitä, että opiskelijat tuhlaavat aikaansa ennäisesti opiskeluun liittymättömiin hömpötyksiin, mutta tässä taas huomattiin kuinka oma osallistumiseni killan toimintaan ja killan toimijoiden työpanos tämän toiminnan järjestämiseksi aiheutti sen, ettei yksi teekkari vietä heti valmistumisen jälkeen päivääkään kortistossa. En hirveästi pidä termistä ”verkostoituminen”, sillä sen mieltää helposti sellaiseksi väkipakolla sosialisiseeraamiseksi, mutta opiskelijatoimintaan osallistumalla sitä tulee ikään kuin vahingossa tutustuttua oman alan reunoilta monenlaisiin ihmisiin, mutta etupäässä tarkoitus on kuitenkin viettää hauskaa aikaa mainioiden tyyppien kanssa.

Kaveripiirissäni jotkut naljailevat pitkäkköksi venähtäneelle opiskeluaajalleni, mutta firmassa, jonka työntekijöistä valtaosa on suomalaisia diplomi-insinöörejä, en ole vielä kertaakaan joutunut selittelemään. Nopeaa valmistumista tärkeämpää on tuntunut olevan se, että tietyistä perusasioista on hankkinut syvällisen ymmärryksen, minkä lisäksi (lähes) vastavalmistuneelta henkilöltä odotetaan tuoreita näkemyksiä. Kehitysehdotuksia vastikään aiheesta kursseja käyneeltä otetaan yllättävänkin hankasti vastaan.

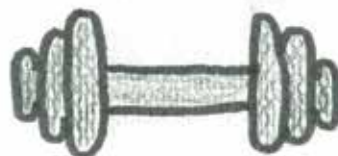
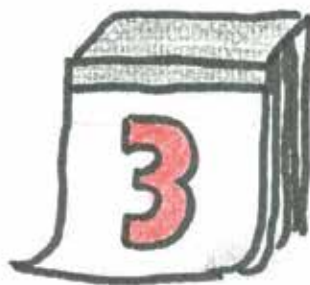
Koko tämän ylläolevan höpötyksen olisi varmaan voinut korvata toteamalla, että (etenkin perus-) kursseihin panostaminen ja valmistuminen kannattaa, mutta ei myöskään kannata lykätä elämää valmistumisen jälkeiselle ajalle. Opiskelijaelämää pääsee kuitenkin todennäköisesti viettämään vain sen kerran elämässään. Vanhana hovimestarina kuitenkin pidän omasta äänestäni sen verran paljon, että täytyi taas selittää pitkän kaavan mukaan.

Edellisellä palstallani annoin erinäisiä vinkkejä työkaluista, jotka auttavat elämässä eteenpäin, joten tähän loppuun voisin vielä kehottaa teitä, rakkaat lukijat välttämään fiksipyöriä.

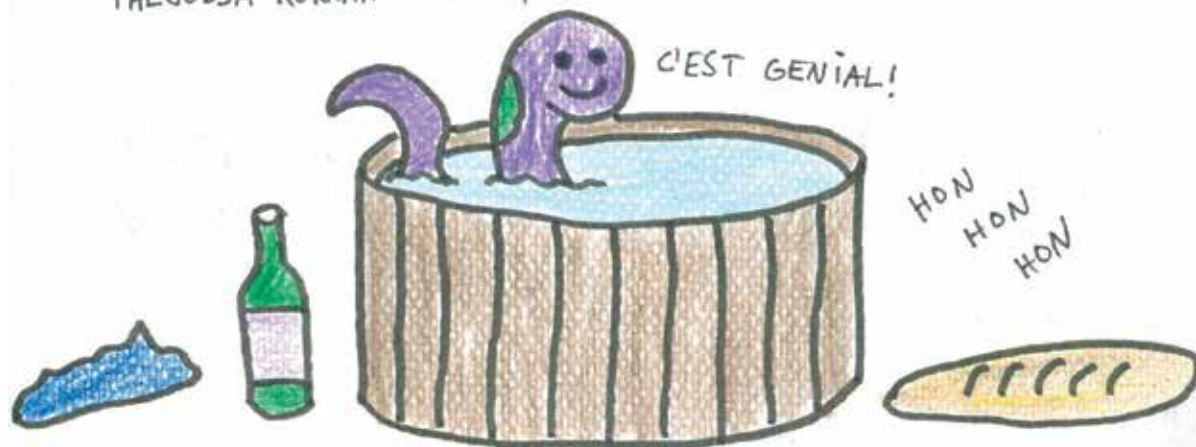
DINOLLE ON KERTYNYT TALVELLA
YLI MÄÄRÄISTÄ PAINOA

KESÄ ON JO PIÄN, JOTEN
RANTAKUNTOON EI EHDİ

PALJUSSA KUKAAN EI NÄE, JOS OLET LÄSKI!

Sikkiläinen, mutta myös AYY:lainen

Kuudennen vuoden sikkiläinen, joka istuu tänä vuonna AYY:n hallituksessa varapuheenjohtajana, avaa tekstissään pikkuisen ylioppilaskunnan mysteereitä ja sen arkea.

Kun aloitin opintoni Otaniemessä, minusta tuli sikkiläinen. Sen huomasi helposti: Sain esimerkiksi upouudet puhtaanvalkoiset haalarit, joiden selkää koristaa SIK:n logo ja reisitaskusta löytyy sähkösanoma. Lähimmät opastajani eli ISOhenkilöni Krisse ja Herukka sekä fuksikapteenini Saara ja Ode olivat sähköläisiä, ja pääasiassa SIK oli se taho,

joka järjesti kaikki huikeat tapahtumat minulle. SIK tarjosi myös mm kiltahuoneen, jossa törmäsi muihin kiltalaisiin.

Kun aloitin opintoni, minusta tuli myös TKY:läinen (Teknillisen Korkeakoulun ylioppilaskunta, jonka toiminta lakkasi 2009 vuoden loppuun, kun AYY aloitti toimintansa vuoden 2010 alussa). Senkin huomasi helposti: ...

AYY:n hallitus kokonaisuudessaan AYY:n 4. vuosijuhlilla. Kuva: Saku Metsärinne

Hetkinen, eipäs huomannutkaan! Tai ehkä hämäästi muistan, kuinka opiskelijakortti tuli noutaa silloisesta sihteeristöstä (eli nykyiseltä AYY:n keskustuimistolta Otakaari 11:sta).

Ylioppilaskunta

Miten ylioppilaskuntaan kuulumisen oikain näkyy? Miksi se ei välttämättä näy? Mitä se ylioppilaskunta edes tekee? Ja miksi se tekee, mitä se tekee? Mikä se edes on?

Ylioppilaskunta on julkisyhteisö, jonka muodostavat kaikki yliopistossa opiskelevat perustutkinto-opiskelijat. Sillä on itsehallinto eli se on erillään yliopiston hallinnosta. Yliopistolaissa määritellään ylioppilaskunnan tehtävistä seuraavasti: "Ylioppilaskunnan tarkoituksena on olla jäsentensä yhdyssiteenä ja edistää heidän yhteiskunnallisia, sosiaalisia ja henkisiä sekä opiskeluun ja opiskelijan asemaan yhteiskunnassa liittyviä pyrkimyksiä."

Yksittäiselle jäsenelle näkyvimpiä etuja ovat mm AYY:n tarjoamat asunnot, kertavuokrattavat tilat ja paku, opiskelijakortti ja kalenteri, kaksi kertaa vuodessa jaettavat stipendit sekä tietenkin YTHS. Tämän lisäksi AYY tukee yhdistyksiään, esim SIK:iä, muun muassa rahallisesti sekä erilaisten toimikuntien avulla.

Tämä näkyvä osa on kuitenkin vain jäävuoren huippu, suurin osa työstä tehdään ei-niin-näkyvästi. Tähän näkymättömämpään työhön sisältyy esimerkiksi koulutuspolitiikan, sosiaalipolitiikan ja kansainvälisten asioiden puolella. Hallituslaiset ja asiantuntijat muun muassa istuvat erilaisissa ryhmissä yhdessä yliopiston edustajien ja muiden tahojen kanssa varmistaakseen opiskelijoiden kannalta toimivan koulutussysteemin tai huolehtiakseen opiskelijoiden hyvinvoinnista.

Ylioppilaskunta päättää myös HallOpEdit eli hallinnon opiskelijaedustajat, jotka ovat siis yliopiston eri päättävissä elimissä istuvia opiskelijoita. Myös sinulla (niin, juuri sinulla!) on mahdollisuus lähteä vaikuttamaan yliopiston tekemisiin juurikin hallopedinä!

Lyhyesti AYY on siis se taho, joka pitää huolen, että aaltolaisen opiskelijan olot ovat hyvät, ja joka valtakunnallisesti yhdessä Suomen muiden ylioppilas-

kuntien sekä AMK:iden opiskelijakuntien kanssa huolehtii kaikkia Suomessa opiskelevia koskevista asioista.

Ylioppilaskunnan hallituksessa

AYY:n hallitus vastaa AYY:n jokapäiväisen toiminnan pyörimisestä sekä toimintasuunnitelman toteuttamisesta. Se myös edustaa ylioppilaskuntaa ulospäin ja vastaa kaikesta toiminnastaan edustajistolle.

AYY:n hallituksessa alkukevät meni pitkälti uuden hallituksen kouluttamisessa ja tutustuessa sekä oman että muiden ylioppilaskuntien toimijoihin. Maaliskuun puolella päästiin toden teolla kiinni tämän vuoden projekteihin, joita jokaisella hallituslaisella on vastuullaan muutama, ja niitä onkin sitten kevään mittaan pureskeltu kunnolla!

Yleisesti tänä vuonna tapahtuu esimerkiksi ylioppilaskunnan kiinteistöjen puolella: Dipoli myytiin Aalto-yliopistolle ja elokuussa AYY:n opiskelijoita pääsee muuttamaan Otaniemessä täysin uusiin asuntoihin, kun Ossinlinnan A-rappu valmistuu. Vuoden aikana pohditaan erityisesti myös opiskelijoidemme hyvinvointia sekä yhdenvertaisuutta ja tehdään päräyttävä esittelyvideo AYY:sta uusille opiskelijoille. Syksyllä panostetaan erityisesti ylioppilaskunnan vapaaehtoiskentän muotoon sekä vuoden 2015 toimijoiden rekrytointiin.

Ylioppilaskuntatoiminnassa törmää ihmisiin monista taustoista: pelkästään 10-henkisestä hallituksestamme meitä on viidestä eri Aallon korkeakoulusta (siis

myös kyltereitä ja taikkereitä!) ja kahdeksasta eri AYY:n killasta tai muusta vastaavasta yhdistyksestä.

Pakko kyllä lopuksi sanoa ja hiukan mainostaa alkuvuoden kokemusta! Ihan kuin olisin kokenut fuksikevään uudelleen: hirmuisesti uusia, jänniä ja kivoja asioita ja ihmisiä! Lisäksi joku on varmasti käynyt haukkaamassa kevään kalenteristani puolet! Niin vauhdilla ovat talven pimeät ja kylmät hetket vaihtuneet siniseltä taivaalta lämmittävään aurinkoon ja vauhdilla lähestyvään kesään!

*Mahtavaa kesää kaikille toivottelee,
Ansku
SIK:n hallituskummi*

Aurinko häikäisee. Onneksi on kesäkausi ja lakki . Kuva: Oskari Korpelainen

Info

Annamaija Hutri

**AYY:n hallituksen
varapuheenjohtaja**

6. vuoden sikkiläinen

Strömberg ounaa sut!

Teksti ja kuvat: Pietu Roisko

Tehdäänpäs vähän analyysiä. Olet mitä luultavammin iältäsi 20-25. Opiskelet Aalto yliopiston sähkötekniikan korkeakoulussa ja mietit itseksesi öisin miksi et saanut kesätöitä sähköalalta.

Kelataanpa vähän kelloja taaksepäin, nimittäin vuoteen 1863. Tuona vuonna syntyi Utajärvellä poika, joka osittain liittyy myös sinun arkeesi. Gottfried Strömberg oli lahjakas koulussa ja hänen isänsä insinööritausta sai hänet kiinnostamaan tekniikasta. Seitsemäntoistavuotiaana, vuonna 1881, hän muutti Helsinkiin opiskelemaan – juuri niin – Polyteknilliseen opistoon, eli nykyiseen Aaltoon. Jo samana vuonna hän rakensi Suomen ensimmäisen dynamon. Täh?! Tämä tapahtui siis kaksi vuotta ennen kuin ensimmäiset hehkulamput otettiin Suomessa käyttöön. Gottfried ei ollut mikään turha jätkä. Valmistuttuaan hän

toimi opettajana samaisessa oppilaitoksessa. Niin ja, perustihan hän ohimennen Strömberg Ab:n, joka pienen välikaupan kautta päätyi ABB:lle. Strömbergin alaa ovat mm. Helsingin metron sähköiset komponentit – Laadukasta kamaa jonka todellakin pitäisi liittyä arkeesi. Tulevan Sähkö-DI:n tulee vähintään kerran viikossa matkustaa metrolla ihan sen takia, että voi fiilistellä Strömbergin taajuusmuuntajien ääntä.

Mietipäs. Gottfried opiskeli ja rakenteli sähkölaitteita jo enenevässä määrin Suomessa oli kunnollista sähköverkkoa. Mielettä! Verrataanpa nyt Gottfriediä esimerkiksi sinuun. Saman kaavan mukaan sinun pitäisi parhaillaan olla kehittämässä ensimmäistä fuusioreaktoria. Tässä vaiheessa rupeaa varmaan osaa lukijoista hävettämään. "Ootko hei edes rakentanu omaa vah-

vistinta?” On suorastaan järkyttävää kuinka helppoa kaikenlainen näpräily ja rakenteleminen nykypäivänä on. Komponentit voi tilata omalle kotiovelle suoraan internetistä, eikä tietoa tai apua tarvitse mennä hakemaan näppäimistön käyttöpiintaa kauempaa. Miksei sitten elektroniikan rakentelu ole pop? Yksiy syy on se että se mitä filistelet mielessäsi on jo luultavasti tuotetistettu, eikä sitä tarvitse itse rakentaa. Allekirjoittanut tunnustaa ihmisorodun laiskaksi.

Puolustaudun toki. Rupesin viimekesänä hetken mieleljohteesta rakentelemaan boomboxia. Tavoitteena alile sadan euron hauskanpito™. Projektii jäi kuitenkin puolitiehen – kun vahvistinpiiri lopulta saapui kotiovelle oli rakenteluhimo jäänyt opiskelutemmellyksen jalkoihin. Vapuksi sain kuitenkin vauhtia projektiin. Pitäähän vappuna päästä popittamaan! Pari jouotosta ja vot! En minä mitään akuista tiennyt, mutta LIPO kuulosti kivalta ja siihen päädyin. Halpaa on. Useasti omissa projekteissa on ollut selvä tekemisen filosofia: ”Knowing by doing” on pohjustanut montaa onnistunutta projektia. Tekemällä oppii. Niin myös nyt: Älä käytä LIPO-akkuja projekteissasi, jos et tiedä mitä teet. Ovat nimittäin pirun herkkiä väärinkäsittelylle. Akut kestivät 3 päivää jonka jälkeen hylkäsin ne. Boksini oli enemmän palovaarallinen kuin paloturvallinen.

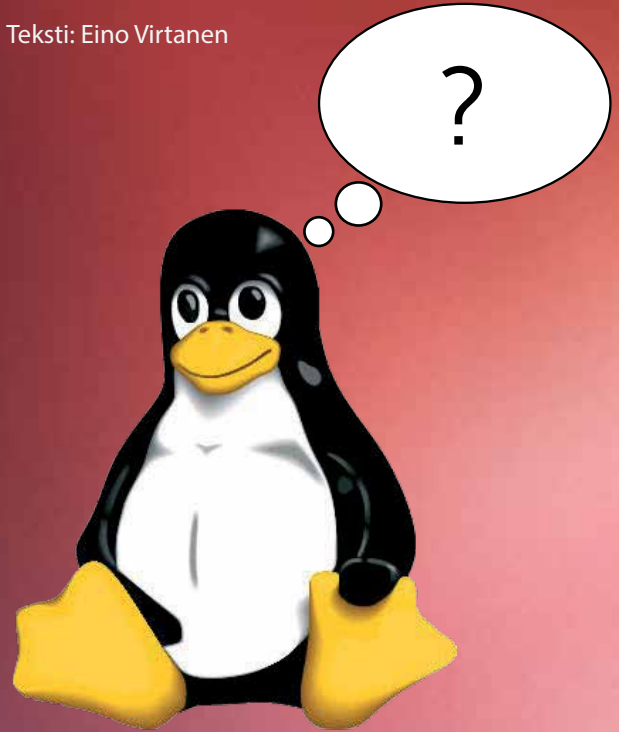
Mitenkäs edellinen liittyy niihin kesätöihin? Firmat palkkaavat taitavia opiskelijoita, mutta on myös muita piirteitä jotka havaitaan viimeistään työhaastattelussa – Inspis. Kun saavuini Otaniemeen noin 18 kuukautta sitten oli ensimmäinen fiilis jonka kohetasin inspiraatio. Täällä on porukkaa jotka osaavat asioita. Oli mahtava parin muun fuksin kanssa suunnitella huvikseen pientä kodin automaatiojärjestelmää. Se jäi kuitenkin puolitiehen. Opiskelu ja eteenkin opiskelijaelämä on rankkaa puuhaa ja ajatukset harhailevat luovasta miltei masentuneeseen. Nyt kuitenkin alkaa taas pääkoppa tyhentyä. Kesä on täällä ja koulu tauolla!

Sanomani onkin seuraava: Rakenna jotain kesällä! Inspiroidu tekemään jotain omaa josta on sinulle iloa. Motivaatio nousee kummasti myös opiskelua kohtaan, kun saa jotain käytännön tarvetta kirjoille. Takaan että opit jotain uutta ja voit sitten hehkuttaa rakentelutaitojasi siellä ensikevään työhaastattelussa. Inspis myy! Piste.

Linuxin käyttöönotto for dummies

Teksti: Eino Virtanen

Kuumotteleeko uutisointi NSA:n vakoilusta? Lagaako Winukka? Rasittaako jatkuva ACCEPT-namiskojen painelu ohjelmia asennettaessa?

Ei hätää, sillä Mikkisofthan käyttöjärjestelmälle on olemassa korvike - Linux! Netti on täynnä ohjeita linuxin käyttöönottoon, mutta kerrataanpa vielä näin killan kesken miten homma hoituu ilman turhia ponnisteluita. Linux perustuu avoimeen lähdekoodiin ja sitä käyttäessäsi voit tietää varmasti, miten käyttöjärjestelmäsi ja ohjelmasi toimivat. Vastaesimerkkinä joidenkin tietojen mukaan suljetun lähdekoodin Windows esimerkiksi huutaa kovalevyysi sarjanumeroa internettiin, ja varmaan sitäkautta kivasti NSA:lle yms – ei kiva!

Tämän artikkelin kirjoitushetkellä Windows XP:n tukea on juuri lakkautettu ja Ubuntu on julkaistu uusi pitkän tuen versio. Ubuntu on siis helppokäyttöinen Linux jakelu ja sen uusimmalle versiolle (Ubuntu 14.04 LTS Long Term Support) luvataan päivityksiä vuoteen 2019 saakka. Nyt kannattaa siis ainakin niihin vanhoihin kellertäviin Windows XP ruoskiin lyödä Linuxi sisään!

Yksi painava syy Linuxiin siirtymiseen on myös tietojen salaamisen helppous Linuxissa. Etenkin läppäreiden omistajien ja muun mobiiliraudan käyttäjien kannattaa etukäteen miettiä, mitä tapahtuu jos laite joutuu väärin käsiin. Vaikka kovalevyt eivät olisikaan täynnä lapsipornoa, vihapuheita ja pomminteko-ohjeita, ei tilanteen, jossa läppäri tai kännykkä häviää, vitutusta ainakaan lievennä huoli kotihakemiston tiedostojen joutuminen väärin käsiin. Winukoille on olemassa suhteellisen pätevä salausohjelma nimeltä True Crypt, mutta allekirjoittaneen Windows 7 ruoskat ovat säännöllisesti niin sanotusti haukanneet paskaa salausten kanssa.

Gentoo autistien ja Debian aspergerien sukat saattavat pyöriä jaloissa, koska nämä ohjeet ovat suhteellisen helppokäyttöisen Ubuntun asentamiseen, mutta helppokäyttöisistä Linux-jakeluista on hyvä jatkaa vaativampien jakeluiden pariin, kun on saanut hieman kosketuspintaa Linuxeihin!

Omalla koneella Ubuntu voi kokeilla kahdella eri tavalla. Voit joko asentaa sen normaalisti, tai käyttää sitä virtuaalikoneessa. Jälkimmäinen siis tarkoittaa sitä että käyttöjärjestelmää ajetaan Windowsiin asennettavan ohjelman sisällä. Tämä tapa on vähemmän riskialtis sähläämiselle, koska esimerkiksi kovalevyn osiointitauluun ei tehdä muutoksia. Virtuaalikoneen sisällä ajettu käyttöjärjestelmä ei tosi ole yhtä tehokas, ja jos esimerkiksi Windowsisi on jo valmiiksi aivan solmussa, tulee virtuaalikoneen Linux-asennukset toimimaan todella hitaasti. Toisaalta koska normaalissa asennuksessa joudumme ronkkimaan osioita, on sitä varten tehtävä kunnolliset varmuuskopiot, kun taas virtuaalikonetta asenneltaessa vastaavaa tarvetta ei ole.

Ubuntu 14.04 LTS asentaminen virtuaalikoneeseen

- 1) Lataa ja asenna VirtualBox Windowsille tarkoitetusta linkistä osoitteesta <https://www.virtualbox.org/wiki/Downloads>.
- 2) Lataa 32 bittinen Ubuntu 14.04 LTS osoitteesta <http://www.ubuntu.com/download/desktop/>.
- 3) Klikkaa VirtualBoxin valikosta 'New', valitse valikoista 'Linux' ja 'Ubuntu (32 bit)'. Seuraavaksi voit valita virtuaalikoneen maksimi muistin määrän. Ubuntun sivuilla listataan minimivaatimukseksi 512 megaa, joten laita ainakin sen verran.
- 4) Naputtele 'Next' kunnes eteesi pärähtää kysely virtuaalikovalevyn maksimikooosta. Tsekkaa koneestasi, paljonko sinulla on kovalevytilaa jäljellä ja päätä sen mukaan, kuinka paljon olet valmis uhraamaan maksimissaan virtuaalikovalevy-tiedostolle. Ubuntun sivut suosittelevat vähintään 5 gigaa.
- 5) 'Create'-napin painamisen jälkeen ohjelma pyytää sinulta asennusmediaa, plärää lataushakemistostasi 'ubuntu-14.04-desktop-i386'.
- 6) Hakkaa 'Install .' > ruksaa ruksit > 'Continue' > 'Install Now'. Seuraavat kohdat lienee itsestäänselviä.
- 7) ????
- 8) Liikevoittoa.

Ennen kuin lähdetään ostamaan sikaa säkissä, voimme testata toimiiko uusin Ubuntu rautasi kanssa ilman suurempaa koodin ja/tai naaman puukottamista. Ubuntun kehittäjät ovat luoneet tätä varten ns. live-ominaisuuden, jonka avulla käyttöjärjestelmää voidaan käyttää ilman kovalevyyn koskemista. Toisinsanoen tämä on kätevä tapa varmistua ennakoon, että perustoiminnot rullaavat. Vähän kuin tutkisi DNA:t ennen synnytystä!

Tehdään USB-tikusta asennusmedia. Tätä kohtaa varten tarvitset vähintään 2 gigan tikun!

- 1) Lataa 64 bittinen Ubuntu 14.04 LTS osoitteesta <http://www.ubuntu.com/download/desktop/>. (Wanhaille koneille 32 bittinen. Nyrkisääntönä, jos koneesasi on alle 4 gigaa RAM:ia, niin lataa 32 bittinen.)
- 2) Lyö tikkusi kiinni koneeseesi ja varmista ettei siellä ole mitään tärkeää. Tikulla olevat tiedostot poistuvat seuraavien vaiheiden jälkeen.
- 3) Surffaa selaimellasi osoitteeseen <http://unetbootin.sourceforge.net/>, lataa ohjelman Windows-versio ja käynnistä se.
- 4) Selaa levykuvaksi lataamasi Ubuntun .iso tiedosto, ja valitse pudotusvalikosta USB-tikkusi kirjain. Klikkaa OK ja odota että tiedostot kopioituvat tikulle.
- 5) Käynnistä tietokoneesi uudelleen. Mikäli kone valui Windowsin puolelle, on koneesi käynnistysmedioiden prioriteetteja muutettava BIOS:sta. Jos näytölläsi näkyy iloisesti jostain Ubuntuun liittyvää, niin hyppää kohtaan 7.
- 6) Käynnistä kone vielä uudelleen ja hakkaa F2 ja DEL näppäimiä. Nämä ovat yleisimmät BIOS nappulat, ja näiden painelun jälkeen sinun pitäisi päästä BIOS-valikkoon. Selaile valikkoa rauhassa läpi ja koeta löytää käynnistysmedioiden prioriteettijärjestys. Avainsanoja tässä esim 'boot device priority'. Tavoitteesi on saada USB-tikku korkeammalle prioriteetille kuin kovalevy. Tallenna BIOS:n asetukset ja käynnistä koneesi uudelleen. Mikäli mitään Ubuntuun liittyvää ei ilmaannu, koeta räplätä BIOS:sta käynnistysmedioiden järjestystä vielä uudelleen. Jos tämä osoittautuu ylivoimaiseksi, pyydä kaveriltasi apua tai käänny Googlen puoleen.
- 7) Päästyäsi niin pitkälle että edessäsi on valinta 'Install .' ja 'Try .', klikkaa jälkimmäistä, jotta pääset testailemaan toimiiko Ubuntu koneellasi suurinpiirtein oikein. Hitaudesta ei kannata tässä vaiheessa välittää, vaan kannattaa tarkastaa esimerkiksi että wifi toimii. Jos nyt vaikuttaa siltä että halu-

at asentaa Ubuntun, voit tehdä sen, mutta suosittelen ensin varmuuskopioimaan tiedostot Windowsissa. Käydään varmuuskopiointi läpi seuraavaksi.

8) Hyppää takaisin Windowsin puolelle nykäisemällä tikku irti ennen uudelleenkäynnistystä ja syynää tärkeitä tiedosto tarkkaan läpi ainakin työpöydältäsi ja kotihakemistostasi. Voit kopioida tiedostojasi esimerkiksi toiselle USB-tikulle, ulkoiselle kovalevylle, tai verkkoon esimerkiksi Dropboxiin, Googlen Driveen, tai Megaan. Allekirjoittanut suosittelee viimeiseksi mainittua, koska läski Kimdotcom on sen verran hyvä äijä, että ei anna tietoja suoraan NSA:lle, vaan ainakin lupaillee että tiedostot ovat salattuina <http://mega.co.nz> palvelimilla. Kun olet 100% varma, että jos joku tulisi heittämään tietokoneesi palavana parvekkeelta, ei sinulta katoaisi mitään tärkeitä tiedostoja, voit jatkaa seuraavaan vaiheeseen.

9) Lyö Ubuntu tikkusi takaisin kiinni koneeseen ja käynnistä Ubuntun puolelle. Tässä vaiheessa voit päättää haluatko säästää Windowsisi. XP:n tapauksessa sitä ei suositella, koska siinä olevia tietoturva-aukkoja ei enää korjata. Myöskin jos Windowsisi toimii todella tahmeasti ja et tarvitse mitään Windowsi softaa, lieenee Ubuntun asentaminen ainoaksi käyttöjärjestelmäksi varteenotettava vaihtoehto.

10) Valitse asennuksessa yllä olevan päätöksesi mukaan joko 'Use entire disk .' tai 'Install alongside Windows .' Jos valitset jälkimmäisen, niin suosittelen jättämään Winukalle vähintään 40 gigaa tilaa, ja Ubuntuille vähintään 20.

11) Lopun asennuksen voit huoletta hoitaa räppäämällä seuraavaa, ja täyttämällä kysytyt tiedot, mutta kuten ingressissä mouhosin, suosittelen salauksen tekemistä. Tämä onnistuu ruksaamalla 'Encrypt my home folder' käyttäjätunnuksen tietoja syötettäessä. Tässä kannattaa ns. olla tarkkana, sillä tämän toteuttaminen jälkikäteen ei ole aivan triviaalia.

12) Kun asennus on valmis, käynnistä kone uudelleen ja revi tikku irti koneestasi, jottei koneesi käynnistä live-tikulta uudelleen. Mikäli päätit asentaa Ubuntun Windowsin rinnalle, kysyy kone aina käynnistyksessä, kumman käyttöjärjestelmän puolelle haluat mennä.

13) Onneksi olkoon, nyt voit olla tietoinen siitä, mitä tietokoneesi oikeasti tekee. Voit tästä lähin mm. huudella luentosaleissa aina Windows-logon nähdessäsi esimerkiksi fraaseja "lol joku windows!" tai vaikkapa Applen tuotteiden kohdalla "ei huoh, luulin että kaikki käyttää TKK:lla Linuxia, tai edes PC:tä!"

Just KP things

Kotimaan Pitkä 2014

Teksti: Mari Porko

Kuvat: Jyri Lind

DAY 1

Herätyskello soi keskiviikkona viideltä. Herätys oli kamalan vaikea, mutta ei mahdoton, sillä suuntana oli Kotimaan pitkä! Keräsin varsin suuren matkalaukkuni, makuupussin ja makuualustan ja lähdin reippaasti (no en reippasti, haloo kello oli 6:15) kohti sähkölafkan parkkipaikkaa.

Bussi pysähtyi vähän aikaa matkustettuumme ABC:lle, josta saimme ostaa aamupalaa. Meille jaetuissa ohjelmalapuissa luki, että ensimmäinen excu olisi Leppävaaran ABB:llä, mutta ilmeisesti se ei ollut totta, tai sitten kuskille oli annettu epäselvät ohjeet.

Ensimmäinen excursio oli Olkiluodon ydinvoimalassa. Meille kerrottiin ydinvoimalan toiminnasta, ja erityisesti esiteltiin suunnitteilla olevaa ydinjätteiden loppusijoituskohdetta, joka rakentuu Olkiluotoon tulevaisuudessa. Pääsimme käymään maan alla, vähemmän säteilevän jätteen sijoituskohteissa, mikä oli jännää.

Olkiluodon jälkeen matkamme jatkui, ja pysähdyimme taas ABClle syömään ja ostamaan virvokkeita, sillä matkustajien keskuudessa rupesi esiintymään nestehukkaa. Reissun järjestäjillä oli ollut tarkoituksena pukeutua säteilynaamareihin Olkiluodossa, mutta sitä ei ollut katsottu hyvällä, joten he järjestivät meille yllätyksen ABC:n pihalla. Itse en uskaltanut mennä takaisin bussiin, kunnes tajusin tilanteen. Saimme myös haalarimerkit!

Seuraavaksi löysimme itsemme Turusta. Turku Energia, excursiokohteemme, oli järjestänyt meille ruokailun, mutta valitetta-

vasti tarjolla ollutta kinkkukiusausta ei riittänyt aivan jokaiselle. Onneksi neuvokkaat excursioisännät tilasivat nälkäisiksi jääneille pizzat pettymyksen lievittämiseksi. Itse excursioon kuului Turun sähköjakeluverkon esittelyä, sekä informatiivinen kalvosulkeisio, josta parhaiten hereillä olleet voittivat itselleen palkintoja.

Ensimmäisen yön majoitus oli järjestetty paikallisten lääketieteen opiskelijoiden tiloihin, ja siellä oli tilaisuus sauna. Joukkoon eksyi myös paikallisia, ja Turku Energiastakin oli mukaan tarttunut porukkaa.

Things to remember:

- Jos makuualustan on varastanut joku toinen (köh TONI köh), on ihan ok herättää se toinen (köh TONI köh) ja viedä makuualusta takaisin (en vienyt ja nukuin lattialla)
- Korvatulpat on hyvä juttu!
- Krapula ei ole

Jossain vaiheessa suunnattiin Marilynin, jossa hieman yllytystä saaneena osallistuin paikallisten karaokekilpailuun!

Voitto melkein tuli SIKille, mutta ei ihan.

DAY 2

Torstain herätys oli ihanasti myös aikaisin, ehkä 6:45. Olotila ei varmaan kenelläkään ollut hyvä, ja itse lattialla nukkuneena jatkoin ihan mielelläni unia bussissa. Excubussi kuljetti meitä pitkään kohti Otaniemeä, mutta aijai huijasivat! Yksi suunnitelluista excursioista oli ilmeisesti peruuntunut, joten menimme sitten seisoskelemaan Messukeskuksen pihalle, koska vartijat eivät päästäneet sisäpuolella järjestettäville messuille "koululaisryhmiä".

Seuraavaksi bussi suuntasi kohti Porvoon ABB:tä, jossa pidettiin jälleen informaatiohetki ja kierreltiin tehtaassa katselemissa jänniä teollisuusrobotteja. ABB:ltä saimme kotiinviemisiksi KIKille vuosijuhlahaljan!

Ruokaa saimme torstaina ABC Kuninkaantiellä, jossa nautimme killan tarjoamat kerrosateriat. Lisäksi sieltä lähtiessämme jaettiin pari kunnianosoitusta, jotka menivät Ilkka "Reksa" Rekolalle osallistumisesta seitsemälle Kotimaan pitkälle, ja bussin kuljettajalle.

Bussimatka Lappeenrantaan eskaloitui hiukan, ja voin sanoa etten ole aikaisemmin katsonut pornoa 40 henkilön kanssa erittäin oivaltavan juonnon säestämänä. Enkä ehkä jatkossa haluaakaan..

Lappeenrannassa meitä odotti erittäin ahdas majoitustila, josta aika saman tien lähdimme taas paikallisten opiskelijoiden tiloihin. Otaniemeläinen ystävämme IK oli myös kotimaan pitkällänsä eksynyt sitsaamaan Lappeenrantaan, ja meillä oli mahdollisuus lähteä heidän kanssaan jatkoille. Oma iltani jatkui sieltä aika nopeasti takaisin majoitukseen, jossa taisimme pelata juomapelejä.

Things to remember:

- Jos pelaat juomapelejä, ÄLÄ pelaa niitä oman makuualustan päällä
- Siideri on tahmeaa ja siinä on ikävä nukkua
- Luntsa kuorsaa

DAY 3

Perjantai-aamuna krapula ja vapina, vessassa ei ollut tilaa koska ahtauden vuoksi sielläkin nukkui joku! Matka jatkui Lappeenrannasta Riihimäen varuskuntaan, jossa saimme syödä inttipaikien keskellä (jee!). Itse excursio oli varsin TLT-painotteinen, mikä oli kivaa. Saimme kuulla muun muassa tietoturvuista ja niiden torjunnasta, sekä sillä alalla tapahtuvasta kehityksestä.

Viimeisen excuexcun jälkeen lähdimme Hämeenlinnaan kylpylään! Oli varsin hieno tunne pestä hiukset ensimmäistä kertaa koko exculla, koska olin ollut typerä enkä pessyt niitä torstaina. Kotimatka Hämeenlinnasta Otaniemeen pelattiin kysymyspelejä, joista taisi voittaa alkoholijuomia. Omasta lamaantuneesta tilastani johtuen en kyllä muista ihan tarkasti.

Hupitehtäviä

Tehävän laatinut Mari Porko

Testaa, löydätkö ristikosta kaikki 16 opiskelijaelämään liittyvää sanaa!

Tuliko kesä liian pian?

Etkö keksi sisältöä arkeesi,
nyt kun C-ohjelmoinnin
peruskurssi on ohi?

Ei syytä huoleen - tässä
sinulle vielä vähän Otaniemi-
aiheista tekemistä!

Löydä tiesi hehkulampun läpi!

OPISKELIJAELOMA

A	I	A	O	M	A	N	U	P
A	Y	Y	L	F	U	O	E	O
S	T	P	F	K	N	T	F	S
I	E	A	H	M	E	L	I	O
T	T	L	A	L	V	A	R	I
S	T	U	A	S	T	A	L	O
I	O	N	L	K	I	S	E	U
T	U	I	A	O	K	O	N	J
M	A	A	R	I	O	I	I	J
A	O	S	I	M	P	P	U	T
I	K	K	O	M	S	A	L	M

Tehävän laativat Jasmin Hoikkala & Iida Salmivesi

Teekkarispeksin bändi 2014: BEHIND THE SCENES

Venuksen Allit, Sukkula Ruotsalaiseen Ånukseen, Sellonsoittaja katolla...

Fantastisella bändillä on monta nimeä. Tämä tarina vie sinut läpi tämänkeväisen produktion bändiläisen silmin.

Teksti: Arla von Konow

Kuvat: Joel Pirttimaa, Timo Hiekkänen, Clemens Westrup

Mistä se kaikki alkoi?

Isoveli suoritti aivopesun yläasteikäiselle: "Sitten kun sä tuut opiskelemaan Otaniemeen, niin meet mukaan speksiin."

Näin tapahtui.

Syyskuussa

Melkein eksynyt fuksi tietää haluavansa mukaan Teekkarispeksin bändiin soittamaan bassoa. Hän ei tiedä mitä on luvassa tai riittävätkö omat taidot edes mukaan pääsyyn ja tie tuntemattomaan jännittää, mutta sisimmässään pieni fuksi tietää, että tätä ei voi jättää välistä. Hän on kuullut, että kannattaa liittyä Teekkarispeksin jäseneksi, niin saa sähköpostiin tietoa lähestyvistä bändijameista.

Bändijamit

koittavat lokakuussa. Ne ovat eräänlaiset koeesiintymiset, joista maestrot kokoavat mieleisensä bändin. Sähköpostissa tulee muutama biisi edellisestä produktiosta ja niiden nuotit. Kunnianhimoinen fuksi panikoi: tähän on vaikea biisi, ei sitä opi yhdessä illassa. Pelot osoittautuvat turhaksi, koska muutkaan eivät osaa soittaa sitä biisiä täydellisesti. Iloinen fuksi lukee nimensä Suuren paljastusviestin listasta kolme viikkoa myöhemmin.

Läpimenot vievät maaliskuun

ensimmäiset kaksi viikkoa. Niitä on yhteensä kuusi, osa suurjännitehallissa ja osa sahalla. Viikonloppuina paikalla ollaan aamusta iltaan ja arkisin aloitetaan iltapäivällä ja kotiin kerkeää noin puolilta öin. Toistojen määrän kasvaessa bändin kasaaminen ja purkaminen, piuhojen vetäminen ja uudelleen rullalle keriminen tulevat jo uniin. Sahalla bändikin näkee mitä lavalla säädetään, mutta muuten näkymät ovat lähinnä musta kangas ja muut bändiläiset. Toimenkuvaan kuuluu paljon odottamista ja päivät ovat pitkiä, mutta onneksi onkin bändin namisaavi. Periaate on, että kaikki tuo jotain ja kaikkea saa ottaa. Produktion loppuvaiheilla saavin tuoksu alkoi olla varsin aromikas - varsinkin, kun joku luuli sitä roskikseksi ja heitti sinne melkein tyhjän kaljatölkin.

Bändileiri

helmikuun alussa. Se vasta onkin kokemus. Perjantaista sunnuntaihin soitetaan, syödään, saunotaan ja nukutaan. Ylimääräistä aikaa ei ole ja päivät su-lautuvat yhteen. Sunnuntaina aamu yhdeksästä neljään äänitetään jokaisesta biisistä instrumentaaliversio ja toinen otto laulun kanssa. Opitaan käsite avaruuspul-la ja tehdään satubaletti illallisella. Harjoituksia jatke-taan leirin jälkeen ja näyttelijöitäkin saadaan mu-kaan treeneihin laulamaan omia osiaan.

Treenit

alkavat tammikuussa. Bändi harjoittelee Pelmun bändikämpällä joka keskiviikko kolme tuntia. Neljässä viikossa pitäisi saada kaksitoista biisiä äänityskuntoon. Joka viikko otetaan uusia kappaleita, eikä kotona harjoittelulta voi välttyä.

Kenraali ja ensi-ilta

peräkkäisinä päivinä Aleksanterin teatterilla. Luulisi, että tässä vaiheessa olisi esitys valmiina. Pieniä ja vähän suurempiakin muutoksia tehdään kuitenkin vielä myöhemminkin ja tietenkin esitys hioutuu paremmaksi loppua kohden. Bändi sijaitsee Aleksanterin teatterissa bändimontussa, josta osa näkee lavalle. Korvissa on myös korvatulppina toimivat korvamonitorit. Yleisöä ei näe ja vaikka se onkin mikitetty mahdollisten omstart-huutojen varalle, jännitys jää hyvin vähälle. "Ai onks meillä nyt ihan oikeesti esitys?".

Välikohtaus

Kitaristin laitteet toimivat ihan hyvin ennen esitystä pidetyssä harkoissa. Kun sitten alkusoitto pyörtähtää käyntiin, ei kitarasta kuulu yhtään mitään. Ensimmäiset kolme biisiä soitetaan ilman kitaristia ja mietitään mihin biiseihin ei tarvita kitaraa, jos tulee omstart. Viimein vika löytyy mute-pedaalista, tilalle vaihdetaan basistin pedaali ja showta voidaan jatkaa normaalisti.

Tampere-Oulu- kiertue

paratiisiteemalla starttaa Otaniemestä bussilla kuudelta keskiviikkoamuna. Enskaribileistä oli aikaa palautua ruhtinaallinen päivä. Tampereella bändi ahtautuu lavan taakse soittamaan, kun taas Oulussa on ihan oma stage. Tampereen jatkobileissä on parempaa boolia, mutta Oulussa on kivemmat saunat. Oulussa halukkaat myös pääsivät lillumaan Edenin altaisiin. Allekirjoittanut nukkuu yhtenä kolmesta yöstä. Vain sellisti ja kitaristi pystyvät samaan.

Tyhjyys.

Mitä se opiskeleminen nyt olikaan? Koska on seuraava keikka? Speksibiisit ja niiden sanoitukset pyörivät päässä. Mitä teen, minne jään? Kenet peilissä nään? Bussissa Still Loving You taustamusiikkina tulee itselle luvattua, että tämä ei jää tähän. Ensivuonna uudestaan.

Välikohtaus

Jäljellä on neljä esitystä.

Valitettavasti sellisti rikkoo kätensä erään hauskan illan päätteeksi. Miksaajasta tulee sellisti ja toisesta monitorimiksaajasta tulee miksaaja. Tästä yksi bändin nimistä: Sellonsoittaja katolla.

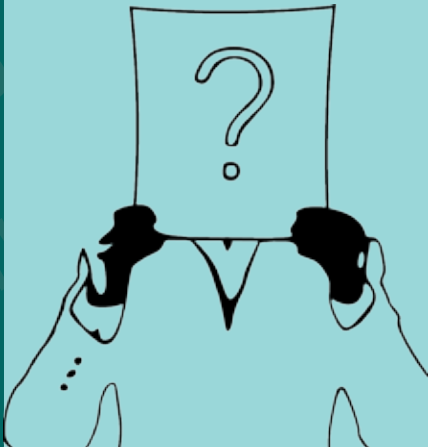
Turku-Lappeenranta-kiertue,

teemamusiikkina on Highway To Hell. Bussi saapuu kahdeksan maissa Turkuun teatterille, roudaus, kasausta, maski, ruoka, biisit läpi, bändipullo, esitys, purku, roudaus ja bileet. Seuraavana päivänä käydään eepin lasersota Vantaalla enemmän tai vähemmän darrassa. Lappeenrannassa yleisö yllättää aktiivisuudellaan ja näytöksestä tulee pisin kaikista. Väliajalla bändi käy saunassa ja loppukeikka vedetään pyyhkeet päällä. Seuraavana aamuna lähdetään takaisin niin aikaisin, ettei keretä jäädä katsomaan kun Lappeenranta aloittaa pisimmän vappunsa. Kaikki pääkaupunkiseudunkin näytökset ovat takana ja bussissa ihmiset ovat erittäin herkällä tuulella.

What ~~is~~ ^{WRONG WITH THE} wonderful world?

Text: Cheshire Cat

Some of you may have noticed how for a week before the first of May, Otaniemi suddenly became alive. People were wearing funny clothes like cloaks, vests and, of course, overalls. There were picnics at Alvari, people filling lecture halls to the brim and mass migrations to different events in Helsinki and Espoo. And no trip anywhere was possible without seeing a student in overalls and maybe a funny cap with magazine in hand. Apparently all that was previously mentioned is called Wappu.

Hats

Early on the morning of the 30th of April hundreds of overalled freshmen could be sleeping at home, or possibly still out partying. However, they've chosen instead to gather at the amphitheater of the main building to receive a funny sailor's cap with a white tassel on it. Like many other activities during Wappu, this involves lots of queueing- up to 4 hours! In addition to the tasks that need to be done before the eve of Wappu, this seems like a lot of work and waiting just for a single cap. And it's not even a unique cap since thousands of others have it as well.

Filled to the brim

During this week long period, everything seemed to be filled to the brim. Since several events during Wappu took place in Helsinki, all of the busses in that direction would be full. Lots of queues everywhere. Also, all of the stores where you were going would be full. But not only busses and stores were full on the 1st of May at Ullanlinnankäki. Apparently tradition dictates that it is acceptable to fill your engineers' cap with champagne and drink it! Now why would you want to drink sweat tainted champagne?! (or sparkling wine, spumante or cava for that matter...)

But most unbelievable of all, the strange black building called Dipoli filled with students on the eve of Wappu. The reason why is lost to me, but it possibly had something to do with the main attraction, a band called Ukkosmaine (Thunder reputation). With a name like that, a typical Finnish heavy metal band was expected. However, when two men dressed in tight glittery clothes came out

and started singing about lightning ponies I started to doubt why people gathered here in such large numbers. Until I understood- there was a possibility to queue here as well. A queue to get in, a queue to get drinks, a queue for the bathroom... you name it, there was definitely a line for it.

Blackout?

After a crazy week like Wappu, you would think that you would gather a whole bunch of new memories. Instead, several of the nights leading up to Wappu would entail drinking, and of course some blackouts in memory. It is crazy how everything could lead to drinking- a picnic in the park, the presentation of the best pranks of the regional prank competition, watching some freshmen with skis taped to their feet run back and forth...

Of course there was the actual blackout as well. Even though it only lasted a tad over an hour, this was enough to put Otaniemi on hold. The traditional freshmen's improvisational skits, originally planned to take place in Dipoli were moved to the main building... and back again.

Strange yet acceptable.

All in all, these week long festivities were interesting at the least. This was one of the only times of the year when you could see the Finnish engineering students crawl out of their apartments to have fun. Even though their ways are peculiar, strange and sometimes downright crazy, it seems that they truly do enjoy it.

Toimitusjohtajat tentissä

Maaliskuussa joukko opiskelijoita Otaniemestä, Turusta ja Tampereelta kerääntyi Dipoliin kuulemaan toimitusjohtajien arjesta ja taustasta ja kysymään heidän ajatuksiaan muun muassa opiskelusta ja opiskelija-aktiivisuudesta. Tapahtuman järjestettiin kiltojen ja Teknologiateollisuuden toimesta kolmatta kertaa.

Tapahtumassa oli kuuden eri yrityksen toimitusjohtajat sekä muutamia heitä avustavia henkilöitä vastaamassa opiskelijoiden kysymyksiin.

Tauno Heinola, Abb oy

Heinola valmistui Teknillisestä korkeakoulusta sähkötekniikan diplomi-insinööriksi. Hän aloitti ABB:llä työuransa vuonna 1983, ja on toiminut myynnin, markkinoinnin ja johdon tehtävissä Suomessa, Kanadassa ja Kiinassa.

Jorma Siren, Abloy oy

Kauppätieteiden maisteri ja pitkän linjan Abloy:n työntekijä Siren aloitti toimitusjohtajana vuonna 2009. Tätä ennen hän toimi Abloyn liiketoiminnan kehitysjohtajana ja Rakennushelat-liiketoimintayksikön johtajana.

Semi Korpela, Biohit oy

Korpela on toiminut Biohit OY:n toimitusjohtajana vuodesta 2011 lähtien ja aikaisemmin Biohitin talousjohtajana vuosina 2003-2006. Koulutukseltaan hän on kauppätieteiden maisteri.

Jarno Hacklin , Caverion Suomi oy

Joukon nuorin toimitusjohtaja on myös ainoa jolla ei ole yliopistotutkintoa. Hacklin valmistui insinööriksi ja aloitti uransa YIT:llä vuonna 2001, edeten Caverionin edeltäjän YIT Kiinteistötekniikka Oy:n toimitusjohtajaksi kymmennessä vuodessa.

Matti Kähkönen, Metso oy

Diplomi-insinööri Kähkönen on ollut Metson palveluksessa johtotehtävissä useassa eri yksikössä. Hänet valittiin vuonna 2010 Metso-konsernin uudeksi toimitusjohtajaksi.

Markku Moilanen, Ramboll Finland oy

Suomen suurimman konsultti- ja suunnittelutoimiston toimitusjohtaja Markku Moilanen aloitti tehtävässään vuonna 2008.

Opiskelijoiden kysymykset liittyivät kolmeen keskeiseen aiheeseen, ulkomaiden kokemukset, koulutustaus-
tat ja opiskelija-aktiivisuuden hyödyt. Eri taustoista tulevat toimitusjohtajat olivat hyvinkin yksimielisiä näistä aiheista. Toimitusjohtajat kehottivat yleisöä hankkimaan kansainvälistä kokemusta, joko työskentelemällä ulkomailla tai käymällä vaihdossa. He myös kannustivat opiskelijoita suorittamaan tutkintonsa loppuun asti. Toimitusjohtajat olivat sitä mieltä, että opiskelija-aktiivisuuden suurin hyöty on verkostoitumisessa.

Tentin viimeinen osio koostui veikkauspelistä. Jokainen toimitusjohtaja oli tuonut jonkin pienen esineen näytille, ja yleisön tehtävä oli arvata esineen todellinen käyttötarkoitus. Mielenkiintoa aiheutti erityisesti kuvassa näkyvä Rambollin alkuaineanalyysointilaitteisto.

Tentin jälkeen yleisö ja toimitusjohtajat pääsivät tutustumaan toisiinsa ruokailun merkeissä. Jokaisella yrityksellä oli oma ständinsä, johon opiskelijat saivat vapaasti tulla esittämään toimitusjohtajille ja firman edustajille jatkokysymyksiä.

Kuva: Riku Salmivaara
Teksti: Jette Sørensen

